

## توصیه‌هایی

# برای پیش‌گیری از اعتیاد به سیگار در نوجوانان

**توصیه‌ی ۱:** اولین گام برای پیش‌گیری از آلوده شدن فرزندان، این است که مادر و پدر، خود به سیگار کشیدن، اعتیاد نداشته باشند. ثابت شده که اعتیاد به سیگار حتی پیش از بچه‌دار شدن، روحی جنبین تأثیر می‌گذارد و نوزادان مادران سیگاری، در نوجوانی، بیشتر در معرض ابتلاء به اعتیاد قرارمی‌گیرند.

**توصیه‌ی ۲:** نقش اصلی پیش‌گیری از استعمال دخانیات، به عهده‌ی مادر و پدر است. آنان نباید نقش خود را در این مسأله، نادیده بگیرند و گناه ابتلای فرزندانشان را تنها بر عهده‌ی دولت‌ها، نهادها و جامعه بدانند.

**توصیه‌ی ۳:** تشویق نوجوان به فعالیت‌های خلاق و شادی‌بخش و ترغیب او به شرکت در برنامه‌های ورزشی، هنری، علمی، تفریحی، شرکت در فعالیت‌هایی که نقش او را در جامعه، پررنگ می‌کند و سپردن کارهای مهم به او، سبب می‌گردد اعتمادبه‌نفس کافی پیدا کند و به این ترتیب، پایدار و محکم به سیگار «نه» بگوید و این کار را از روی ناچاری انجام ندهد.

به یاد داشته باشید که لزومی ندارد فرزند شما در همه‌ی آزمون‌ها و مسابقه‌ها، اول شود بلکه فقط شرکت در این برنامه‌ها باید با تحسین و تشویق خانواده، همراه باشد.

**توصیه‌ی ۴:** به نوجوان خود، احترام به دیگران، رعایت قانون‌ها، دوستی، عدالت، انصاف و بزرگواری را بیاموزید و او را قبل از ورود به جامعه با فرatar و توجهی محبت‌آمیز، شکوفا کنید. چنان‌چه کودک را ز پایه، درست تربیت کنید، او بهتر به رعایت اصول صحیح زندگی اجتماعی، تن‌می‌دهد. او می‌تواند با اعتمادبه‌نفسی که در درون خود احساس می‌کند، محوری باشد برای گروههای همسن و نه تابعی بی‌قید و شرط که تحت تأثیر همسالان خود قراردارد.

**توصیه‌ی ۵:** فرزندان خود را با امور دینی و مذهبی به‌طور کامل، آشنا کنید و آنان را تشویق به خواندن نماز و انجام واجبات کنید.

**توصیه‌ی ۶:** نوجوانان برخلاف انتظار، بیش از آن‌چه تصور می‌کنیم، خواهان نظم و مقررات سازنده در زندگی خود می‌باشند. بنابراین، مادر و پدر باید نظم و قانون مناسب، مشخص و سازنده‌ای را در خانواده برقرارسازند. این نظم و مقررات، پشتونهای برای نوجوان می‌باشد و به او کمک می‌کند تا احساس امنیت کرده و برای رفتار و کردار خود و قضاوت درباره‌ی مسائل اخلاقی و اجتماعی، معیاری داشته باشد.

**توصیه‌ی ۷:** قانون‌های خانواده و انتظارهای خود از فرزندان را به‌طور صریح، مشخص و بدون تغییر بر حسب شرایط، به فرزندان خود بگوید و بر اجرای آن‌ها تأکید ورزید. با کنایه، صحبت نکنید و نسبت به اجرای قانون‌ها، محکم و ثابت باشید.

**توصیه‌ی ۸:** با فرزند خود، دوست باشید. با ارتباط مناسب و سازنده‌ای داشته باشید، به درد دل‌های او گوش فراهمی و در مورد سیگار با او، مستقیم و شفاف صحبت کنید. او را با عارضه‌های سیگار آشنا سازید و نظر خود را راجع به افراد سیگاری و دخانیات، با صراحة، بیان کنید. در ضمن، در گفت‌و‌گو با او، فقط سخن‌گو نباشید بلکه به فرزند خود اجازه‌ی ابراز نظر و حرف‌زن بدهید.

**توصیه‌ی ۹:** همیشه بیار و همراه فرزندان خود باشید به‌خصوص در وضعیت‌های بحرانی و تنفس‌زا با آنان، رابطه‌ی عاطفی مناسب

برقرار کنید.

**توصیه‌ی ۱۹:** به نوجوانان و جوانان یاد دهید که تصمیم صحیح را با استقلال و اعتماد به نفس بگیرند. به خود و فکر شان متکی باشند و دنباله روی دیگران نباشند.

**توصیه‌ی ۲۰:** سعی شود که شرایط و مکان‌هایی که سیگار کشیدن را برای نوجوانان ترغیب می‌کند، مهیا نگردد مانند میهمانی‌های دسته‌جمعی نوجوانان بدون حضور مادر و پدر در منزل و یا در دسترس بودن سیگار فرد سیگاری که در منزل شما، میهمان می‌باشد.

**توصیه‌ی ۲۱:** اگر می‌خواهید نوجوانان در برابر فشار روانی و وسوسه‌های اطراف، مقابله کنند، باید اطلاعات کافی داشته باشند و این که از پدیدهای نامفهوم که حتی توضیح آن هم منمنع است، بترسند. پس به آنان آگاهی دهید نه این که آنان را بترسانید. امروزه، اطلاعات بیشتر نوجوانان از مادر و پدرشان بیشتر است. این امر متأسفانه نه تنها باعث عدم موقفيت در امر آموزش می‌شود بلکه سبب می‌شود که نوجوانان و جوانان با اعتماد به نفس کاذب ایجاد شده، توجه کمتری به صحبت بزرگ‌ترها داشته باشند.

**توصیه‌ی ۲۲:** به فرزندان خود، روش امتناع از سیگار را مطابق سن و وضعیت روحی و عاطفی آنان تعلیم دهید و در موقعی که تلویزیون یا رسانه‌ای گروهی در حال توضیح درباره ضرر و زیان‌های سیگار می‌باشد، توضیح‌های آن‌ها را تأیید و تکمیل کنید. به او بیاموزید که استفاده از سیگار، باعث عدم پیشرفت تحصیلی می‌شود و با تأثیر منفی بر حافظه و مهارت‌های یادگیری، باعث کندزه‌نی می‌گردد.

## آموزش، ستون اصلی هر پیش‌گیری

از آن جا که بیشتر افراد سیگاری، سیگار کشیدن را پیش از ۱۸ سالگی شروع کرده‌اند، یکی از مؤثرترین روش‌ها برای مبارزه با دخانیات، پیش‌گیری از سیگار کشیدن اولیه در گروههای سنی کودکی و نوجوانی است. بهترین راه پیش‌گیری، «آموزش» است. اگر مقابله در برابر فشارهای اجتماعی را به نوجوانان بیاموزیم و عارضه‌های مصرف دخانیات را به آنان آموزش دهیم، خواهیم دید که خیلی راحت، نتیجه می‌گیریم. بهترین زمان آموزش، در دوران مدرسه است چراکه در این سنین، تأثیر تبلیغ‌ها و صحبت‌های همسالان، بسیار مهم و جدی بوده و در این سنین است که رفتارهای درست و نادرست، شکل‌گرفته و تداوم می‌یابد. در عین حال، تأثیرپذیری چهت اصلاح و تغییر رفتارهای غیربهداشتی افراد در این سنین، ساده‌تر است. نوجوان و جوان وقتی آموزش لازم را دیده و به باور قلبی در زمینه‌ی ضررهای سیگار پی‌برد، می‌تواند این نگرش را به همسالان خود نیز منتقل کند.

متأسفانه بیشتر فرزندان، مادر و پدر خود را از لاحظ علمی، پایین‌تر از خود می‌دانند. این مسأله، لزوم هرجه بیشتر مطالعه و بهروز شدن مادر و پدر و معلمان را اجتناب‌ناپذیر کرده و دخالت جدی خانواده، مدرسه و رسانه‌ها را در چهت افزایش آگاهی و ارتقای عملکرد نوجوانان و جوانان در چهت مقابله با شروع مصرف سیگار، بسیار ضروری جلوه می‌دهد.

پس همه باید دست به دست هم بدهیم تا از شروع مصرف دخانیات توسط نوجوانان، جلوگیری کنیم.

دکتر آرش نیک‌خلق

**توصیه‌ی ۱۰:** از جوانان نباید توقع داشت که خود، روش مبارزه با عادت‌های وسوسه‌انگیز و هوش‌آلود مانند مصرف سیگار را کشف کنند، بلکه باید به آنان، روش‌بینانه کمک کرد.

**توصیه‌ی ۱۱:** مادر و پدری که در گذشته، سیگار می‌کشیدند، لازم نیست این موضوع را از فرزندان خود مخفی کنند. بگذارید فرزندان از این اشتباه شما، خبردار شوند و مسأله و مشکل‌هایی را که برای شما ایجاد شده، از زبان شما بشنوند و بر تجربه‌های خود بیفارزایند.

**توصیه‌ی ۱۲:** پدر و مادرِ مورد قبول نوجوانان، پدر و مادری ثابت‌قدم، صریح و منطقی هستند. این شخصیت، بیشتر مقبول آنان است. تنبیه و مجازات نیز باید با تخلیف صورت گرفته، هماهنگ باشد و به صورت بدنه نباشد بلکه بیشتر به صورت محرومیت از برخی امکانات و به طور محدود باشد، و لی باید در نظر داشته باشید که این کار از حد و مرز منطقی خود، فراتر نزود.

**توصیه‌ی ۱۳:** فرزند خود را در وضع مقررات و قانون‌های خانه، سهیم کنید. یک قانون تهیه‌شده توسط کل خانواده، ابزاری است برای مقاومت در برابر همسالان و هم‌گروه‌های سیگاری. با این روش، نوجوان و جوان به راحتی به دوستان سیگاری خود «نه» می‌گوید و دلیل «نه» گفتن خود را احترام به مقررات محکم و استوار خانواده، بیان می‌کند. قانونی که خود نیز در وضع آن، مشارکت داشته است.

**توصیه‌ی ۱۴:** در انتخاب دوستان فرزندان خود، مسئولانه و عاقلانه عمل کنید. تربیت نوجوانان، همیشه کار ساده‌ای نیست و منع آنان از ارتباط با دوستان و همسالان نایاب، ممکن است فقط باعث اصرار بیشتر آنان به ادامه دوستی گردد. پس در این مورد، دقت لازم را داشته باشید و مرتب با اولیای مدرسه و دیگر پدر و مادران در تماس باشید و به تغییرهای روحی و روانی نوجوان خود، توجه کنید.

**توصیه‌ی ۱۵:** آموزش برای زیان‌های سیگار و عارضه‌های آن را باید از مهد کودک و مدرسه‌های ابتدایی شروع کرد. وقتی سیگار را در دست فرزند خود دیدید، دیگر آموزش، فایده‌ی چندانی ندارد. آموزش باید به گونه‌ای باشد که کودک به سمت سیگار نزود.

**توصیه‌ی ۱۶:** به نوجوانان هشدار دهید که سیگار باعث چروک و تیرگی پوست، بوی بد دهان و زردی دندان‌ها می‌شود. همچنین باعث بروز بیماری‌های مختلفی می‌گردد که سبب طرد آنان از سوی دوستان شان می‌شود. یکی از دلخوشی‌های نوجوانان، این است که از طرف گروههای همسال خود، مورد توجه قرار گیرند و شاید علت تمایل به سیگار نیز در برخی از آنان، همین مسأله باشد.

**توصیه‌ی ۱۷:** با توجه به اختلاف نسل و این که بیشتر نوجوانان و جوانان به نظرها و عقیده‌های مادر و پدر خود، بهای نمی‌دهند و باهم اختلاف‌نظر دارند، شاید آگاهی از ضررها هولناک سیگار توسط آنان، بتواند به حل این اختلاف عقیده، کمک کند و یک تعامل خانوادگی بین مادر و پدر و فرزند ایجاد کند که خود، عاملی برای پیش‌گیری از سیگاری شدن آنان می‌باشد.

**توصیه‌ی ۱۸:** به نوجوانانی که می‌خواهند سیگار را شروع کنند و امید دارند که سیگار کشیدن شان، موقتی بوده و در آینده، آن را کنار می‌گذارند، گوشزد کنید که احتمال بروز «سرطان ریه» حتی پس از کنار گذاشتن سیگار، از حد نرمال جامعه، بیشتر است.

